

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 22. август 2012. године

Предмет бр. 19/10

Чедомила РАДОВИЋ и Александар РАДОВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 22. августа 2012. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуту жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 12. марта 2010. године и уписана је 18. марта 2010. године.
2. Дана 7. марта 2011. године, Комисија је затражила од Косовске агенције за имовину (КАИ) да достави информације у вези са жалбом. КАИ је одговорио 18. марта 2011. године.
3. Дана 27. априла 2011. године, Комисија је проследила одговор КАИ жалиоцима, позивајући их да доставе додатне информације и примедбе, ако то желе. Одговор жалилаца је примљен 7. јуна 2011. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

4. Жалиоци су бивши становници Косова са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије. Због безбедносне ситуације, они су напустили Косово 11. јуна 1999. године, оставивши за собом потпуно намештен стан у Ђаковици.
5. Жалиоци наводе да се треће лице незаконито уселило у њихов стан, након њиховог одласка, тврдећи да га је добило од Ослободилачке војске Косова и председника Општине Ђаковица. Жалиоци тврде да је станар обећао да ће купити овај стан, али да то никада није учинио.
6. Непрецизираног датума, г. Радовић је поднео захтев Дирекцији за стамбена и имовинска питања (ДСИП) у вези са станом. Дана 27. јуна 2003. године, Комисија за стамбене и имовинске захтеве (КСИЗ) ДСИП-а донела је одлуку у његову корист.
7. Дана 12. јануара 2007. године, стан је стављен под управу КАИ, као наследника ДСИП-а, и укључен је у добровољни програм издавања КАИ.
8. Жалиоци тврде да су од тада од КАИ добили само неколико станарина.
9. Према информацијама добијеним од КАИ, са станаром су закључена три уговора о издавању, септембра 2007, септембра 2008 и децембра 2010. године. Што се тиче уговора из септембра 2007. године, КАИ је примио и пренео жалиоцима станарину за октобар 2007. године и депозит који је задржан уместо неисплаћене станарине. Што се тиче уговора из септембра 2008. године, КАИ је такође примио и пренео жалиоцима станарину за октобар 2008. године и депозит који је задржан уместо неисплаћене станарине. Што се тиче уговора из децембра 2010. године (који је био још увек активан у време када је КАИ послао одговор), КАИ је примио и пренео жалиоцима станарине за децембар 2010, јануар 2011. и фебруар 2011. године. Такође, жалиоци у сваком тренутку могу захтевати прекид управе и повраћај власништва над имовином, уколико то желе.

III. ЖАЛБА

10. Жалиоци се жале на чињеницу да је, због тога што нису примили све станарине за стан под управом КАИ, прекршено њихово право на имовину загарантовано чланом 1 Протокола бр. 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).

IV. ПРАВО

11. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

12. Жалиоци се жале поводом кршења свог права на имовину као резултат неисплаћивања свих станарина које им следују за стан по програму издавања КАИ.
13. У том погледу, Комисија напомиње да, када КАИ стави имовину под своју управу, он не гарантује да ће бити остварен приход од те имовине, а чак ни то да ће бити пронађен станар који ће плаћати станарину за становање у тој имовини. Плаћање власнику може се извршити само ако станар плаћа станарину КАИ (видети случај *Трајковић*, бр. 35/08, одлука Саветодавне комисије за људска права (ХРАП) од 17. априла 2009, § 20; случај *Соколи*, бр. 14/08, одлука ХРАП од 17. марта 2011, § 26).
14. Комисија такође напомиње да жалба и накнадно добијене информације не садрже ниједан доказ у прилог закључку да је нарушено право жалилаца на заштиту имовине услед пропуста КАИ да исплати све износе станарине који следују жалиоцима.
15. Комисија је стога мишљења да ова жалба мора бити одбачена као очигледно неоснована у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући